

1057 ^{27/2} 20: 2. Beh. af F. t. midlert. L. om Ændr. i de nug. Regler f. d. komm. Beskatning. 1058

tages, bliver forandret til 5 000 Kr. Herefter vilde nemlig Indtægter paa 10 000 Kr., ja, ogsaa 100 000 og 200 000 Kr., have Ret til at fradrage 5 000 Kr. Vi anser det for rigtigere, at man gaar gradvis frem, og har derfor stillet Ændringsforslaget under Nr. 7, hvorefter det skattefrie Beløb for hver 100 Kr., Indtægten overstiger 5 000 Kr., formindskes med 100 Kr. Derved opnaar man det, man oprindeligt havde tilsigtet, at de mindre Indtægter bliver fritaget, og derved tager man ogsaa noget Hensyn til Opholdskommunen, som vedkommende med sin Familie paabyrder Udgifter. Under de foreliggende Forhold, det Tidspunkt, vi behandler Lovforslaget, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale, at man stemmer for Ændringsforslag Nr. 7.

Bramsnæs: Denne Betænkning er blevet til i sidste Øjeblik, og det har ikke været muligt i Betænkningen at give et fuldstændigt Udtryk for de Anskuelser, der er gjort gældende indenfor de Dele af Udvalget, der er blevet til et Flertal. Det er let forstaaeligt. Det er ad meget forskellige Veje, man er naaet til en Indstilling fra det Flertal, der har samlet sig om de foreliggende Ændringsforslag. Vi har derfor fra vor Side maattet forbeholde os her i Salen at motivere vor Stilling til de Ændringsforslag, vi er med til at stille.

Det er med den alleryderste Resignation, vi er gaaet med til det Ændringsforslag, som jeg anser for det vigtigste, nemlig det, hvorefter den Procent, hvorved Kommunerne har Ret til henholdsvis at nedsætte og forhøje Skatteindtægterne, skal nedsættes. I det Lovforslag, der foreligger Landstinget, er det fastsat, at man har Ret til at forhøje Indkomsterne med 35 pCt., i de Kommuner, hvor der anvendes Kildeartbeskatning, med 50 pCt. Ændringsforslaget gaar ud paa, at dette Procenttal forandres til henholdsvis 30 og 40. Efter Lovforslaget kan endvidere Skatteindtægten nedsættes med 30 pCt. Dette foreslaas forandret til 70. Det er, som sagt, med den allerstørste Resignation, vi er gaaet med til disse Ændringer, fordi vi har det Indtryk, at man overalt i Kommunerne ønsker og ogsaa af fuldt objektive Grunde

maa have Lov til at ligne med et saa vidt Spillerum som muligt. Det Spillerum, der efter Ændringsforslaget vil blive, vil efter vor Mening i mange Kommuner komme til at virke hemmende, og i hvert Fald borttages Muligheden for Anvendelse af Tillæg eller Fradrag i ganske specielle Tilfælde, hvor det er overordentlig nødvendigt at det anvendes. Vore Ønsker om at fastholde disse Fradrags- og Tillægsprocenter har vi ogsaa særlig søgt at motivere med, at det jo ikke er en Skatte- lov, vi laver her, som siger, at der skal henholdsvis paalægges eller fradrages det ene eller det andet Antal Procent i Skatteindtægten, før man foretager den endelige Udregning af Skatten, men det, der er Tale om, er kun, at man giver enkelte Kommunalbestyrelser Tilladelse til at benytte sig af en saadan videre Grænse. Dette synes vi er af saa overordentlig stor Betydning, at man ikke behøver at nære saa store Betæneligheder ved at gaa med til at gøre dette Spillerum noget videre, i Særdeleshed da man paa disse Tilfælde, hvor det er nødvendigt, at der er et stort Spillerum. Det er imidlertid ikke lykkedes os at vinde Flertal i Udvalget for vore Anskuelser, og da vi er klare over, at Lovforslaget hurtigt skal gennemføres, for at Loven kan komme til at gøre tilstrækkelig Nytte i Aar, har vi, som jeg begyndte med at sige, maattet resignere. Men vi ønsker altsaa at gøre opmærksom paa, at det er under Resignation, vi har undladt at afgive en Mindretalsindstilling. Der tales om i Indstillingen — og det blev nu nærmere omtalt af Ordføreren for det konservative Mindretal (Piper) —, at det er for sent at anvende Loven i Aar. Der har jo været talt overordentlig meget i de Par Dage, Udvalget har arbejdet, om, at det var for sent, men jeg for mit Vedkommende er nu naaet til den Opfattelse, at vel er det paa høje Tid, Loven kommer, men at de mange Betæneligheder, som fra visse Sider næres for, at det er ganske unyttigt at lovgive paa dette Omraade, ikke hviler paa tilstrækkelig objektiv Basis, og jeg har faaet denne Overbevisning styrket ved Henvendelser til Folk, som har Kendskab til Skatteforholdene i et ikke ringe Antal Kommuner, baade Købstadkommuner og